

Після вибору та придбання інформаційної технології підприємство стикається з проблемами її впровадження, для уникнення яких рекомендується виконувати роботи в наступній послідовності:

- 1) реєстрація загальних налаштувань програми;
- 2) заповнення інформації про власну організацію;
- 3) реєстрація користувачів і налаштування принципів їх роботи;
- 4) заповнення основної довідкової літератури;
- 5) введення залишків на початок періоду.

Впровадження хмарних технологій, розширення використання мобільних технічних засобів зумовили необхідність розробки для мобільних інформаційних систем підприємства мобільних платформ і додатків, які забезпечують доступ до бази даних підприємства незалежно від місцезнаходження користувача за допомогою мобільних телефонів, планшетів тощо. Отже, розробники «ІС:Підприємство» впроваджують мобільну платформу на базі операційних систем iOS і Android. Таким чином, користувачами інформаційних систем, крім обліково-управлінського персоналу, є працівники служби маркетингу, постачання, збуту та інших підрозділів підприємства. Розширення кола користувачів інформаційних технологій підприємства в свою чергу вимагає від розробників створення максимально спрощеного та зрозумілого інтерфейсу.

Управління сучасним підприємством характеризується збільшенням обсягів електронного обміну даними, що зумовлює розвиток інформаційних технологій. Сучасні програмні продукти електронного документообігу дозволяють виконувати весь комплекс робіт з підготовки, перевірки та відправлення електронних документів. Розвиток інформаційних систем підприємства відбувається в напрямку комплексної автоматизації обробки інформації.

Висновки. Функціонування інформаційної системи обліку характеризується взаємозв'язком різних об'єктів. Для отримання інформації з метою своєчасного прийняття управлінських рішень важливе значення має налагодження аналітичного обліку господарської діяльності підприємств. Сучасні тенденції розвитку інформаційних систем підприємства характеризуються комплексною автоматизацією та можливістю функціонування в глобальному інформаційному просторі. Впровадження хмарних технологій в обробку економічних даних фірми надає управлінському персоналу практично необмежений доступ до інформаційних ресурсів, забезпечує оперативне та своєчасне прийняття рішень. Але використання підприємством таких технологій пов'язане з ризиками.

Перелік використаних джерел:

1. Alla Sirotnska, Oleksandr Sirotnsky Information technologies in enterprise management. International journal of new economics and social sciences. 2017. 6(2). URL: <https://ijoness.com/resources/html/article/details?id=158234&language=en>.
2. Шерстюк Р. Організаційна культура управління: адхократія, компетентність і лідерство / Роман Шерстюк, Ігор Стойко, Віктор Паляниця // Соціально- економічні проблеми і держава. 2022. Вип. 1 (26). С. 37-45. URL: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2022/22srpkil.pdf>.
3. Деякі питання електронного адміністрування податку на додану вартість (2014). Кабінет Міністрів України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua>.

УДК 330.341

Бучко Тарас
студент групи ПФМ-51
Тернопільський національний технічний
університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Радинський Сергій
кандидат економічних наук
доцент кафедри економіки та фінансів
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м.Тернопіль, Україна Ternopil, Ukraine

Taras Buchcko
Student of the group PFm-51
Ternopil Ivan Puluj National Technical University
Ternopil, Ukraine

Scientific supervisor: Sergii Radynskyi
PhD (Economics)
Associate Professor of Economics and Finance Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

MECHANISM OF MANAGEMENT OF INVESTMENT AND INNOVATION ACTIVITIES OF THE ENTERPRISE

Інвестиційно-інноваційна діяльність підприємства виступає одним із ключових факторів суспільного розвитку, оскільки забезпечує весь відтворювальний процес в економіці. Інтенсивність та ефективність інвестиційно-інноваційної діяльності – запорука модернізації та сталого економічного розвитку будь-якої держави. Важливе значення має управління інвестиційно-інноваційною діяльністю на різноманітних рівнях функціонування суб'єктів ринку.

Управління інвестиційно-інноваційними процесами підприємства (на мікрорівні) у загальному менеджменті соціально-економічних систем мікрорівня є складним й досить неоднозначним процесом, що безпосередньо впливає на ефективність економіко-господарської діяльності суб'єктів господарювання в довгостроковій пролонгованій перспективі.

Незважаючи на зростання інвестицій, організаційні структури управління підприємствами зазвичай не пристосовані до вирішення завдань інноваційно-інвестиційної діяльності. У більшості випадків – це застарілі лінійно-функціональні структури, які не відповідають складним сучасним умовам господарювання. Підсумком цього є зниження ефективності управління інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємства. Оскільки інноваційна діяльність підприємств є прогресивною формою їх розвитку, яка дозволяє досягти довгострокових конкурентних переваг, підвищити науково-технічний рівень виробництва й ефективність використання ресурсів підприємства, вважаємо за доцільне запропонувати комплекс заходів, спрямованих на активізацію та більш ефективне управління інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємств:

I. Основним із ключових заходів при цьому можна вважати пошук та оцінку можливостей інвестиційної підтримки інновацій. Наявність власних коштів підприємства, доступ до джерел інвестиційних ресурсів для фінансування інновацій, наявність і зацікавленість інвесторів у реалізації інновацій є найважливішими факторами успіху в інноваційному розвитку підприємства.

Інвестиційна підтримка інноваційної діяльності підприємств залежить від специфіки об'єкта інвестування – інновації. За оцінками фахівців, норма прибутку для підприємств, що виконують дослідження і наукові розробки, становить у середньому 20-30 %. Норма прибутку від інвестицій в інновації для всього суспільства в цілому значно вище завдяки зовнішнім ефектам і складає в середньому від 30 до 80 %, а може досягти і 400 % для окремих інвестицій, що характеризує інвестиції в інновації як високоприбуткові [1, С. 111-112].

II. Надзвичайно важливим є побудова раціональної системи управління в контексті залучення інвестицій та реалізації інноваційного розвитку підприємства. В науковій літературі розрізняють три структури управління інноваційним розвитком, які адаптовані: під

комплексні інноваційні зміни та інноваційні процеси; під одноразовий інноваційний проект; під реалізацію декількох суміжних інноваційних проектів.

Управління інноваційним розвитком адаптоване під комплексні інноваційні зміни та інноваційні процеси. В цій структурі управління інноваційним розвитком підприємства важливим є компактність її побудови, тісна взаємодія та висока функціональність структурних підрозділів для виконання різноманітних програм у інноваційній сфері.

Зазначена структура управління передбачає реалізацію повного циклу інноваційного управління від формування інноваційних ідей, науково-дослідних та дослідно-конструкторських розробок до виробництва та реалізації інноваційної продукції. Взаємодія функціональних підрозділів різноманітна і залежить від обраного типу інноваційного розвитку, при цьому тісний зв'язок обумовлюється спільними завданнями та напрямком діяльності, помірний зв'язок обумовлюється низькою взаємодією в силу необхідних для реалізації інноваційної діяльності вимог до відділів.

Для розробки даного проекту на підприємстві створюється тимчасова проектна група, якою керує керівник проекту. В організаційно-функціональну структуру входять фахівці з відповідних відділів, зокрема працівники науково-технічного і економічного відділів, відділу маркетингу, виробничого відділу. Організатор проекту – проект-менеджер з інновацій, а керівник проекту – технічний директор визначає, напрями здійснення робіт із реалізації інноваційних проектів, визначає витрати інноваційного виробництва, затрачений час і якість проекту.

Управління інноваційним розвитком, які адаптоване під одноразовий інноваційний проект. Технічний директор вимагає від відділів, що беруть участь в інноваційному проекті, виконання їх завдань реалізації проекту, інформує про хід виконання проекту генерального директора. Група працівників, яка займається організацією проекту випуску інноваційної продукції подає звіти про хід його виконання технічному директору. Обговорення здійснення проекту проводиться щотижня на нарадах, де присутній керівник проектної групи.

Реалізація бюджетування, розробка кошторисів та планування результатів впровадження здійснюється планово-економічним відділом. Виробництвом та реалізацією інноваційної продукції займаються виробничий відділ та відділ маркетингу. В процесі реалізації одного проекту функціональний зв'язок є тісним, оскільки мета та завдання структурних відділів мають єдине спрямування.

Управління інноваційним розвитком, які адаптовані під реалізацію декількох суміжних інноваційних проектів. Для реалізації декількох суміжних інноваційних проектів одного підприємства, нами пропонується створити окремі проект-групи під кожний із проектів. Функціональність структурних відділів залежить від комплексу завдань поставлених в процесі реалізації проекту. Взаємодія паралельних проект-груп відбувається на рівні проект-менеджерів під керівництвом менеджера з інновацій, а функціональних підрозділів через інформаційний центр, який накопичує необхідну інформацію по проектах і сприяє найбільш ефективній їх реалізації.

III. Можливості підприємств у здійсненні інноваційної діяльності істотно розрізняються, оскільки вони залежать від кількісних та якісних характеристик інноваційного потенціалу підприємства, його відповідності обраному стратегічному напрямку інноваційного розвитку, перспектив реалізації інновацій у конкретних економічних умовах. Тому одним із пріоритетних заходів, спрямованих на активізацію інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств, є оцінка реальної спроможності, можливості та готовності підприємства до інвестування процесу реалізації інновацій.

Готовність підприємства до здійснення інноваційної діяльності визначається спроможністю до інноваційного розвитку і можливістю його реалізації, а також наявністю спонукального мотиву до реалізації інновацій, який може бути охарактеризований як сприйнятливості підприємства до інновацій [2, С. 155].

В цілому, формування раціональної системи управління інвестиційно-інноваційної діяльності як на мікро- так і на макрорівні дасть поштовх у розвитку економічних процесів у

країні, а також можливість забезпечити підвищення ефективності організації досліджуваних напрямів діяльності будь-якого підприємства.

Перелік використаних джерел:

1. Петрович Й. М., Новаківський І. І. Методологічне та інвестиційне забезпечення розвитку інноваційного потенціалу промислових підприємств. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія «Проблеми економіки та управління»*. 2022. №1. С. 106-118.

2. Чайковська І.І. Аналіз інноваційної діяльності промислових підприємств України в контексті успішної реалізації інноваційних проєктів. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2022. № 1. С.154-160.

УДК 005.95

Вечірко Ольга

викладач кафедри гуманітарних,
економічних та фінансово-облікових дисциплін
Вінницький кооперативний інститут
м. Вінниця, Україна

Кушнір Олена

викладач кафедри фінансових,
комерційно-технологічних дисциплін
та готельно-ресторанного обслуговування
Фаховий коледж економіки і права
Вінницький кооперативний інститут
м. Вінниця, Україна

Olga Vechirko

Teacher of the Department of Humanities,
Economic and Financial and Accounting Disciplines
Vinnytsia Cooperative Institute
Vinnytsya, Ukraine

Olena Kushnir

Teacher of the Department of Financial, Commercial and Technological Disciplines
and Hotel and Restaurant Service
Vocational College of Economics and Law
Vinnytsia Cooperative Institute
Vinnytsya, Ukraine

МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВІ METHODS OF MANAGING THE SOCIAL DEVELOPMENT OF PERSONNEL AT THE ENTERPRISE

Управління соціальним розвитком організації є складним і багатограним прогресом. Найбільш характерними особливостями цього процесу є, перш за все, те, що він здійснюється тільки там, де має місце спільна діяльність людей.

Науковці виділяють такі основні аспекти на які направлений соціальний розвиток персоналу:

- вдосконалення соціальної структури трудового колективу в цілях поступового подолання розбіжностей між соціальними групами працівників, зближення їх по характеру і змісту праці та досягнення на такій основі більшої соціальної однорідності;